

22.57x30.59	1	עמוד 10	מצב הרוח	01/2025	92739167-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

פולישוק
מנחם רהט

אם אתם לא תתגייסו, מי יתגייס?

כתב עת חרדי חוץ ממסדי קורא למשתמטים לאמץ שיטתו של החייל החרדי אוריאל פרץ הי"ד, ואת מילותיו בעת התגייסותו לצה"ל • האם החרדים שדוחים את שיטתו, הוציאו עצמם מכלל ישראל? • וגם: הרצל כבר אינו 'הוזה המדינה'

נשמתו לפצע שותת דם, וייסורי נפשו גרמו לו לאהוב את היהדות בלהט רב. אהבה זו [לא ייאמן!!!] הביאה אותו לתובנה שאין דרך אחרת להציל את העם היהודי מסבלותיו אלא 'לשוב אל היהדות'.
"הרצל מתאר כיצד ביקש להנחיל לבניו חינוך יהודי, ולהתחיל בחג החנוכה. הוא הדליק את הנרות כשהוא מספר לילדים את סיפור נס פך השמן וניצחון המכבים. הנרות הפכו למוקד הרהור על שאיפות לאומיות יהודיות. הרצל לא היה 'כהן גדול', אך ההתעוררות שלו מושרשת עמוק במאבק החנוכה ובמורשת החשמונאים", כותב פפר ומצטט את דברי הגאון (הליטאי) האדיר הרב אברהם אליהו קפלן זצ"ל: 'הרצל לא לימדנו תורת משה, אלא לומר שתי מלים, אשר לפניו לא העזנו ולא יכולנו לאמרן: 'עברי אנכי!''.

ולמי שלא הבין את המסר, מבהיר הרב פפר בסיום הטור: "את כתיבת המאמר אני מסיים ביום השישי של חנוכה, עם שובי מהלווייתו הצבאית של אוריאל פרץ, הי"ד, חייל חרדי בגדוד 'צפת יהודה' שנפל בקרב למען העם והארץ. אוריאל לא סיפר להוריו מלכתחילה לאיזו יחידה הצטרף. כששאל אותו אביו 'מדוע בחרת ביחידה קרבית?', השיב מיד הבן: 'אם אני לא אלך, מי ילך?'".

ואקורד הסיום: "בעומדי בלווייתו של אוריאל רוויית העצב והתקווה, בעיצומם של ימי החנוכה, ידעתי כי עומד לפני 'חשמונאי מודרני' - אחד מיני רבים שזכינו להכיר מאז ה-7 באוקטובר - שדוגמתו בוודאי תהווה השראה עמוקה להולכים בדרכו".

להולכים בדרכו? זוהי, ללא שום ספק, קריאה ברורה לכל המשתמטים ללכת בדרך שבחר בה אוריאל פרץ. אמירה חד משמעית: אם אתם לא תתגייסו, מי יתגייס?

6 < "צריך עיון" אינו הביטוי החרדי הראשון, שמצדד בתנועה הציונית ובמדינה, ומתוך כך ממש מעודד את השירות בצה"ל להגנת העם.

106 שנה לפניו התבטא אותו גאון עולם, מבכירי עולם הישיבות הליטאי, רבי א"א קפלן זצ"ל, באסיפה יהודית בעיר הליטאית טלו, לזכרו של ענק הענקים הרצל: "אף אחד עד הרצל, לא לימדנו לצאת בגלוי אל המדיניות העולמית... לשם הגיע ראשון הרצל והביע בגלוי תוך חרות: 'עברי אנוכי', ו'גנוב גונבתי מארץ העברים, וגם פה לא עשיתי מאומה, כי שמו אותי בבור'".

והוא סיים באמירה המדהימה: "ככל שגדלה אמונתו באלוקים, גדלה שייכותו לציונות" (!!!). לא ייאמן. פעם היו חרדים שמצוקת העם נגעה לליבם.

7 < אז מי אמר שאין תקווה לשובם של אחינו האובדים לחיק עם ישראל?

מנדי ראנה. בנו של האדמו"ר משומרי אמונים אשדוד. התגייס לצה"ל. על אפה וחמתה של העסקונה, והוא אינו יחיד. צילום: ע"פ סעיף 7

20 אלף חרדים למקצועות הלוחמה: "מסקר שביצענו עולה כי כ-70% מהחרדים העובדים מעוניינים בגיוס". המגמה הזו באה לידי ביטוי גם בכתבי העת הפנימיים. עדיין לא ב'יתד' ובהמודיע ובהמבשר, אבל ממילא הם אינם ביטאוני הציבור אלא רק קונטרסים של העסקונה. מחוצה להם כבר ניכרים ניצני מהפך. כך למשל, בכתב העת האינטרנטי החרדי, הפופולרי והדעתני 'צריך עיון', כבר אין מכנים את חוזה המדינה ב"ז הרצל בתואר 'פושע ואפיקורס', ולשמו כבר לא מודבק הגידוף המכפיש שר". ב'יתד' הוא עדיין מכונה בבוז 'הוזה המדינה', אבל ב'צריך עיון' מתייחסים לחוזה המדינה בהערצה. זמנים חדשים, ומירות חדשות.

4 < הנה מה שכתב עורך 'צריך עיון', הרב יהושע פפר, בטור לרגל חנוכה (בקיציורים מתבקשים): "מדינת ישראל הוקמה בתהליכים של השגחה אלוקית, אך ע"י אנשים שלא היו מודעים למשמעות האלוקית של מעשיהם... עמדתם של מנהיגים ציוניים שראו בציונות אמצעי 'להיות ככל העמים', אינה משקפת את התנועה כולה, ובוודאי לא את חזונו של הרצל, מייסד הציונות המדינית. סיפורו הקצר של הרצל 'המנורה', מתייחס דווקא לחנוכה בתור השראה למדינה היהודית העתידית.

"הרצל... למרות ריחוקו, היה מאז ומעולם 'אדם שעמוק בנפשו חש את הצורך להיות יהודי', כותב פפר [לא ייאמן!!!]. 'האנטישמיות הגואה הפכה את

1 < הרבה אכזבה ויאוש הנחילו אחינו החרדים לחברה הישראלית, בשעותיה המדממות ביותר - במרוצת לחימתה העקובה מדם מול שבע חזיתות שמאיימות בהשמדתה, שהחלה מאז האסון הגדול ביותר שפקד את עם ישראל לאחר השואה, וטרם הסתיימה. עדיין חילים נופלים בקרב, הי"ד, רח"ל.

סירובם של חרדים להיכנס מתחת לאלונקה, נתפס כמעשה בוגדנות: להקת ערפדים מוצצת את לשדך וכספך, אבל מסרבת להטות שכמה לסבול עם אחיה היהודים. אחרים ראו בכך אות קלון שמבטא ניוון מוסרי מזוויע, חולי נפשי מתועב. והיו שראו בהשתמטות החרדית סוג של פרישה מכלל ישראל. כך או כך, מדובר בעריקה כפרנית ממצוות דאורייתא, כגון 'לא תעמוד על דם רעך'; מבלי שנמצא אפילו פוסק אחד מאז משה רבינו ועד החזון אי"ש, שיתיר לבעוט במצוות הכל יוצאין למלחמת מצווה.

האין זו כפירה בעיקר? היש חילול השם נורא מזה? האין זו בעצם רפורמה חדשה מבית מדרשם של רפורמטורים שמנופפים בשולחן ערוך חדש מומצא, שנעקרו ממנו מצוות רבות? אם ספר תורה שנעקרה ממנו אות אחת נפסל - מה דינם של ספרי הלכה מחודשים, שמצוות רבות נמחקו מהם?

2 < הציבור הכללי הטיל גט פיטורין לפתחה של החברה החרדית. אם פעם ראו בה יהדות אותנטית, הנה כיום התהפכה תדמיתה למעמד חדש ומזועזע: מעוותי תורת משה, מוטציה חולנית של היהדות, אוכלי חינם, עלוקות - וכל כיוצא באלה. מבחינת הציבור הכללי, אבדו הסיכויים לגשר על הפערים.

גם רבים מקרב שומרי תורה ומצוות גורסים שהחברה החרדית עברה את כל הקווים האדומים. יהודי צדיק אחד (לשם התיגו השבטי: חובש כיפת בד שחורה) אמר לי השבוע בכאב עמוק: "המשתמטים הוציאו עצמם מכלל ישראל. הם לא יהודים. כל לימוד התורה, שווה כקליפת השום. מי צריך לימוד תורה אם הוא מוביל למה שהוא ההיפך הגמור מן התורה? תורה שלא מחייבת כל יהודי להתגייס בגופו ממש לעזרת ישראל מיד צר, עד כדי מסירות נפש בכל רמ"ח ושס"ה, היא תורה מזוייפת".

3 < ואולם אני, הדל באלפי מנשה, דווקא רואה את חצי הכוס המלאה. כיוון שהניוון המוסרי של החברה החרדית כבר הגיע לשפל המדרגה, אפשר מכאן רק לעלות. למרות כל איומי הכפירה בתורת משה בנוסח 'נמות ולא נתגייס', נרשם גידול - איטי אבל מתמשך - במספר המתגייסים. כך למשל העיד אלי פלאי, יו"ר המכון לאסטרטגיה ומדיניות חרדית, ומראשי מיום 'חרדים לביטחון ישראל', שפועל לגייס